

[Aksel Larsen.]

være, at sukkerrationeringen ikke kan ophæves, før der er sukker af ny høst, men i så fald mener jeg, at man allerede nu må forberede en sådan ophævelse. Heller ikke her kan jeg erkende, at der er valutamæssige betænkeligheder.

Jeg vil iøvrigt sige, at jeg synes, man fra regerings- og rigsdagsflertallets side skulle holde op med at lægge sten i vejen for de bestræbelser, der udfoldes for at producere mere sukker herhjemme. Situationen er så horribel, at der i Jylland avles meget store kvanta sukkerroer, som eksporteres til Sverige, der fremstiller sukker af dem. Hvorfor i alverden vil man ikke have, at vi skal fremstille sukker af de sukkerroer herhjemme? Det måtte da være en fordel for Danmark, om vi bearbejdede dem selv. Planerne for en jysk sukkerfabrik ligger fuldt færdige, og jeg synes, at det i den grad måtte være en dansk, statslig, nationaløkonomisk interesse, om vi udnyttede de jyske sukkerroer til sukkerproduktion herhjemme. Jeg tror, Danmark kunne tjene valuta på en forøget sukkerproduktion, samtidig med at en forøget sukkerproduktion ville gøre det lettere at give sukkeret fri. Jeg gør derfor opmærksom på, at de, der har ansvaret for, at man har stillet sig så vrangvilligt overfor planerne om en jysk sukkerfabrik, også har ansvaret for, at der ikke umiddelbart er udsigt til, at der bliver rigeligt med sukker. Hvis man havde taget fat på bygningen af denne sukkerfabrik for et årstid eller mere siden — og det kunne have været gjort —, ville vi, tror jeg, snart have været så langt, at sukkerfabrikken kunne begynde at arbejde — formodentlig allerede i den kommende sæson —, og så ville vi have langt mere sukker til rådighed, såvel til brug herhjemme som til eksport.

Hvad sukkeret iøvrigt angår, oplyser den højtærede handelsminister — såvidt jeg opfattede det —, at man har disponeret over indeværende års sukkermængde med undtagelse af 9 000 t, 9 000 t er, hvis jeg regner rigtigt, 9 mill. kg. Jeg henstiller alvorligt, at man kun disponerer over disse 9 mill. kg på den måde, at man forbeholder dem til den danske befolknings forbrug, således at man i sommer tildeler befolkningen en ekstra ration af syltesukker og allerede nu giver meddelelse om, at noget sådant kan ventes.

Dernæst dagsordenen. Jeg sagde, at jeg synes, den er behæftet med nogle mangler. Det drejer sig i det første afsnit — kafferationeringen — om den mangel, at forslags-

stilleren nøjes med at fastslå, at en ophævelse af kafferationeringen skal ske, uden at der foregår en forhøjelse af kaffetolden. Den ærede forslagsstiller synes at leve i lykkelig uvidenhed om, at der findes andre indirekte skatter end tolden. Jeg tror, at der kunne være visse vanskeligheder ved at forhøje kaffetolden. Det er ikke altid så let at forhøje toldsatserne i de mest-begunstigelsestider, vi lever i, med toldkonferencer forskellige steder, økonomiske samarbejdsorganisationer, og hvad ved jeg. Det er man kommet let ud over på forskellige områder derved, at man i stedet for har lagt afgift på den pågældende vare, efter at den er kommet ind i landet. Jeg synes, man må gardere sig imod, at regerings- og rigsdagsflertallet vælger denne udvej, og derfor foreslår jeg, at man efter ordet „kaffetolden“ indføjer ordene: „eller af anden indirekte beskatning af kaffen“.

Hvad angår ophævelse af rationeringen af sukker, står der i andet afsnit i forslaget til dagsorden blot, at man skal ophæve rationeringen af sukker. Det siges sådan i almindelighed; men hvordan skal det ske, og under hvilke omstændigheder? Måske skal det sprogligt opfattes således, at rationeringen af sukker skal ophæves i morgen. Såvidt jeg har forstået, er dette en rent fysisk umulighed. Derfor synes jeg ikke, det kan blive stående på den måde; jeg mener, afsnittet bør begynde sådan: „at forberede den snarest mulige ophævelse af rationeringen af sukker.“ Hvis der bliver vedtaget en dagsorden af denne ordlyd, tror jeg, det må forpligte regeringen til at træffe alle forberedelser til, at man fra næste høst ophæver hele sukkerrationeringen.

Jeg mener imidlertid, det vil være rimeligt, nu da vi beskæftiger os med sukkeret, at føje et tredje afsnit til forslaget til dagsorden; dette afsnit skulle efter vort forslag lyde således:

„at udnytte den til disposition værende sukkermængde til allerede nu at tilskrive befolkningen en ekstra ration af syltesukker i sommer“.

Jeg tillader mig at stille disse tre ændringsforslag til det ærede medlem hr. Oluf Pedersens forslag til dagsorden. Hvis disse ændringsforslag kan accepteres af forslagsstilleren, eller hvis de bliver vedtaget her i tinget, kan vi stemme for dagsordenen i dens helhed. Vi vil under alle omstændigheder, også selvom vore ændringsforslag ikke skulle blive accepteret — men jeg kan ikke tænke mig, at de skulle blive afvist —, stemme for dagsordenens første afsnit,